

Arrest

nr. 351 119 van 3 augustus 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 22 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 25 februari 2026, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. De beslissingstermijn voorzien in oud artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. Verzoeker stelt dat niets erop wijst dat hij op heden nog internationale bescherming geniet in Griekenland. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker op 27 december 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en er tevens verblijfsdocumenten verkreeg als statushouder geldig tot 26 december 2026 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 3, Antwoord Griekse Asieldiensten; DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag 23). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 13 februari 2029 (Ibid.).

4. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Daar waar u aanhaalt dat u stress en angst ervaart (Verklaring DVZ, vraag 29; CGVS, p. 3), dient er opgemerkt te worden dat u geen enkel attest neerlegt dienaangaande en geen psycholoog inzake uw klachten raadpleegde (CGVS, p. 3). U neemt geen medicatie (Verklaring DVZ, vraag 29) omdat de zaak onder controle is en het eigenlijk ‘goed’ gaat met u (CGVS, p. 3). Er dient dan ook aangenomen te worden dat u wel degelijk in staat was/bent om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U erkende dit zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” ingevuld op de DVZ). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden uit het verloop ervan geen problemen worden afgeleid (CGVS, p. 2-3, 11 en 12). U noch uw advocaat hadden aan het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen over het verloop ervan. Ook nadien werden er geen opmerkingen overgemaakt. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker gaf bij aanvang van de procedure aan dat hij geen gezondheidsproblemen kent, maar in Griekenland werd geopereerd en dat zelf moest betalen (DVZ-dossier, stuk 7, “Bijkomende vragen M-status Griekenland”).

5. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;

- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

6. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals NANSEN Note 2025-3 en HRW “Report Greece 2025”, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

8. Verzoeker stelt dat hij zowel lichamelijk als psychisch kwetsbaar is. Hij rapporteert angst en stress veroorzaakt door de moeilijke omstandigheden in zijn land van herkomst en de verantwoordelijkheden tegenover zijn familie. Verzoeker verwijst onder meer naar rechtspraak van de Raad en een nota van ULYSSE van 20 juni 2024 aan de Belgische overheid over de mentale gezondheid van Palestijnen in België.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoeker psychische of fysieke problemen heeft die een bijzondere kwetsbaarheid tot gevolg zouden hebben die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Verzoeker legt immers geen enkel attest neer ter staving van zijn psychische problemen. Er wordt geen afbreuk gedaan aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Uit uw verklaringen, namelijk dat u een zekere hoeveelheid stress en angst ervaart (Verklaring DVZ, vraag 29; CGVS, p. 3), blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die de bovenstaande analyse in verband met uw zelfredzaamheid zou kunnen wijzigen. Immers, er dient, zoals eerder gesteld, op gewezen te worden dat deze problematiek niet met medische en/of psychologische attesten wordt gestaafd, dat u geen psycholoog raadpleegde (CGVS, p. 3) en geen medicatie neemt (Verklaring DVZ, vraag 29) omdat de zaak onder controle is en het eigenlijk ‘goed’ gaat met u (CGVS, p. 3). Het CGVS kan op basis van deze informatie concluderen dat uw kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland. Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden hebt aangegeven (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ), dat u geen kwetsbaarheid hebt aangegeven bij de registratie van uw aanvraag voor internationale bescherming en u geen problemen van medische of psychologische aard ondervond (Bijkomende vragen M-status).

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u in Griekenland voor eventuele psychische of medische problemen geen beroep kon doen/zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige medische voorzieningen. Zo dient benadrukt te worden dat, in tegenstelling tot hetgeen uit het attest van Global Roots s.d. blijkt, u, die over een AMKA beschikt, cf. supra, in Griekenland wel degelijk medische hulp aangeboden kreeg waarbij u door een arts onderzocht werd en medicatie en zelf voorgeschreven werd (CGVS, p. 9). U werd er ook geopereerd (Bijkomende vragen M-status). Dit alles blijkt ook uit de door u voorgelegde medische documentatie. Dat u de behandeling onvoldoende vond en uw netwerk aansprak om zich te informeren over de benodigde behandeling en medicatie – uw vrienden stuurden foto’s van de nodige medicatie (CGVS, p. 9; documenten 4a, 4b en 4c) –, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg, waardoor uit niets blijkt dat u er bij terugkeer geen toegang meer toe zal hebben.”

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 26 december 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. In zoverre verzoeker stelt dat hij niet meer over zijn fysieke verblijfsvergunning beschikt en een Belgisch attest van verlies neerlegt, wijst de Raad op de pertinente vaststelling van de bestreden beslissing dat verzoeker een vervangkaart kan aanvragen. De geldigheid van zijn ADET wordt aldus niet aangetast. Verzoekers betoog over de problemen die voorkomen bij het verlengen of het opnieuw uitreiken van de Griekse verblijfsvergunning zijn aldus niet dienstig.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

10. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker aldus verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, wat blijkt uit de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“In dit verband blijkt uit uw verklaringen dat, ofschoon u enkel op het minuscule eiland Kos naar werk heeft gezocht, u in Griekenland in het verleden wel degelijk kon werken. U kon ongeveer twee dagen per week

werken op een boerderij, waardoor jullie (rudimentair) onderdak op Kos konden betalen (CGVS, p. 6, 7, 8 en 10). U werd ook geholpen door een hulporganisatie die jullie persoonlijke spullen zoals producten voor jullie persoonlijke hygiëne en kleren en voeding gaf (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 6 en 8).

Evenmin zijn er concrete indicaties dat u bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zou terecht komen. Uit niets blijkt immers dat u – mits het leveren van de nodige doorgedreven inspanningen – bij terugkeer naar Griekenland geen duurzame job zou kunnen vinden om aldus in uw woon- en andere financiële noden te voorzien en uw levensomstandigheden te verbeteren. U beschikt, cf. supra, over de nodige documenten om actief te zijn op de Griekse arbeidsmarkt. U heeft in het verleden enkel op Kos naar werk gezocht en spreekt slechts twee woorden Grieks, waardoor uit niets blijkt dat u buiten Kos en door het leren van de Griekse taal geen stabielere en duurzame werk zou kunnen vinden. In dit verband blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Athene en/of Thessaloniki, waar u even bent geweest, interimkantoren zijn, alsook diverse organisaties die begunstigen van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het aanleren van de Griekse taal, een belangrijke voorwaarde om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt (CGVS, p. 8; zie administratief dossier). Ook blijkt uit uw verklaringen dat u zich in het verleden niet als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYP/OAED) (zie administratief dossier) heeft ingeschreven (CGVS, p. 8), waardoor uit niets blijkt dat u bij terugkeer geen dergelijke stap zou kunnen zetten.”

Verder wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

“Daarenboven blijkt dat u een ondernemende en zelfredzame man bent die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels en Nederlands (CGVS, p. 8), die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde en een voorbereidende universiteitsstudie aanving (Verklaring DVZ, vraag 11; CGVS, p. 5) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had/heeft. Zo slaagde u er in het verleden in om op de arbeidsmarkt in Gaza actief te zijn (Verklaring DVZ, vraag 12; CGVS, p. 5). Ook in Griekenland en België was/bent u actief op de arbeidsmarkt (Verklaring DVZ, vraag 30; CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 3, 5, 6 en 11). Voorts slaagde u er zowel voor als na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland in meerdere reizen te organiseren en te financieren. U stond zelf in voor de organisatie van uw reis uit Gaza en regelde ook de financiering van deze dure reis (Verklaring DVZ, vraag 32; CGVS, p. 11). U slaagde er onder meer in om een Turks visum te regelen (Verklaring DVZ, vragen 25 en 27). U ondernam twaalf pogingen om Griekenland te bereiken (Verklaring DVZ, vraag 33), hetgeen uw doorzettingsvermogen illustreert. U financierde uw reis vanuit Kos naar Thessaloniki en naar Athene (Bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 7 en 11). U slaagde er ook nog in uw reis van Griekenland naar België te betalen (CGVS, p. 11). U slaagde er tevens in Griekenland, zoals hierboven is gebleken, in wegwijz te geraken in de bureaucratie en de nodige administratieve stappen te zetten om uw verschillende documenten (ADET, paspoort, AFM, AMKA) te regelen (CGVS, p. 5-6). U kon in Griekenland ook de nodige demarches ondernemen om een bankkaart (zie document 9: politieattest verlies) en een telefoonnummer (Verklaring DVZ, vraag 15) te regelen. U beschikt tot slot over een netwerk dat u ondersteunt. Zo stuurden uw ooms en neven in het buitenland geld naar u op (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Onder meer een familielid langs vaderskant die in Saoedi-Arabië woont, maakte meermaals geld aan u over (CGVS, p. 6-7). Uw familie bekostigde bovendien uw benodigde medicatie (CGVS, p. 9). U heeft ook een uitgebreid vriendennetwerk. Zo vroeg u aan bevriende artsen in Gaza om medische expertise (CGVS, p. 9). Daarnaast stuurde een vriend uit Egypte u geld op om uw reis naar België te bekostigen en werd uw vluchtticket door een vriend uit Zweden geregeld (CGVS, p. 11). In Griekenland leerde u vlot anderen kennen met wie u uw dagen doorbracht, bij wie u onderdak vond (CGVS, p. 7) en met wie u informatie uitwisselde over huisvesting, werk en andere zaken (CGVS, p. 6). U fungeerde als schakel tussen de vluchtelingengemeenschap en de Griekse autoriteiten die u positief bejegenden (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 10) en raakte bevriend met het hoofd van een hulporganisatie die jullie ondersteunde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 8). Uit niets blijkt dat bovenstaande personen bij uw terugkeer naar Griekenland u niet meer zouden steunen. Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat u wel degelijk over voldoende (financiële) middelen en een netwerk beschikt en u voldoende zelfredzaamheid aan de dag kan leggen om bij een terugkeer naar Griekenland, als persoon die er internationale bescherming geniet, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving (en waaraan voor alle duidelijkheid niet getwijfeld wordt) het hoofd te bieden.”

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van

de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien, mede gelet op zijn zelfredzaamheid, netwerk, en keuzemogelijkheden.

11. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland.

12. In zoverre verzoeker kritiek uit op het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen in het Engels en dat de vertaling ervan werd gegenereerd via een digitaal vertaalprogramma, merkt de Raad op dat verzoeker geen opmerkingen heeft geformuleerd ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van oud artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig oud artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud die hem werden bezorgd.

Volledigheidshalve wenst de Raad toch nog op te merken dat uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Dienaangaande wordt benadrukt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114 257; RvS 9 maart 2004, nr. 128 986). Oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook in dit verband blijkt niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker levert zoals eerder vermeld ook geen inhoudelijke kritiek op de vertaling van het verhoor door de EUAA-expert dat in de Engelse taal doch met bijstand van een tolk Arabisch plaatsgevonden heeft. Verzoeker geeft verder allerm minst blijk van het feit dat hij de vragen niet goed begrepen heeft. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek.

Voorts blijkt niet dat zich tijdens het persoonlijk onderhoud vertaalproblemen hebben voorgedaan. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij de gestelde vragen niet begreep of dat zijn verklaringen onjuist werden weergegeven. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd relevante elementen naar voren te brengen. De loutere bewering dat de vertaling onnauwkeurig zou zijn, zonder concrete en verifieerbare voorbeelden, volstaat niet om de betrouwbaarheid van de notities in twijfel te trekken. Uit het dossier blijkt bovendien dat de vertaalde notities werden gecontroleerd door een dossierbehandelaar, hetgeen niet strijdig is met oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In de wettekst wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: 'Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. [...] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asiëldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.' Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat de betrokken expert partijdig zou hebben gehandeld. De nationaliteit van de onderhoudsafnemer is op zich niet relevant voor de beoordeling van diens onpartijdigheid. Uit de stukken van het dossier kan geen

vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Ook aan het einde van het persoonlijk onderhoud werden geen opmerkingen in die zin geformuleerd.

13. In zoverre verzoeker aanvoert dat de notities van het persoonlijk onderhoud werden vertaald door Deepl Pro en dat dit programma tot gevolg heeft dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken, wijst de Raad erop dat Deepl Pro een betalende automatische vertaaltool is die de nodige garanties biedt op vlak van gegevensbescherming. De vertaalde teksten worden niet opgeslagen en niet gebruikt voor trainingsdoeleinden. Verder werd de vertaling nadien gereviseerd door het CGVS. Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in de transcriptie van het interview. De data die verwerkt wordt, is in overeenstemming met de GDPR (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, "Data Processing Agreement").

14. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

15. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op drie augustus tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. VAN CAMP